

kunnet faa Toldloven med det samme, vilde de arbejde med mere Lyst. Det er det selvfølgelig ikke godt at dømme om, men jeg tillader mig at tro, at den dobbelte Lettelse for Skatteyderne omkring i Landet for de kommunale Udgifters Vedkommende, som disse Forslag byde fremfor de Reedtz-Thottske for 4 Aar siden, dog skulde bidrage til, at Kommunalbestyrelserne arbejdede med mere Liv og Lyst for Sagen, end de kunde have gjort den Gang.

Jeg har fundet Anledning til at gøre disse Bemærkninger, fordi jeg synes, det bør drages frem, at er der nogen, der har forandret Syn paa denne Sag, saa er det det ærede Medlem for Thisted Amts 3die Valgkreds. Og een Ting synes jeg maa være klar — og det er den sikkert ogsaa for alle, ogsaa for det ærede Medlem — at ville vi have Indkomst- og Formueskatten gennemført, have vi kun een eneste Vej at gaa, og det er ved Hjælp af Kommunalbestyrelserne. Jeg gad vidst, hvorledes man skulde kunne gennemføre den her i Landet, uden at Kommunalbestyrelserne vare med i Arbejdet. Derfor kan man godt staa op og beklage det Arbejde, de ville faa, men det betyder kun en Ting, og det er, at den, der beklager sig over det, er i Virkeligheden en Modstander af en Formue- og Indkomstskat.

A. Nielsen: Jeg ønsker at gøre en Bemærkning over for det ærede Medlem for Skive (Dalsgaard) i Anledning af, at han fremdrog noget, der havde staaet i „Randers Venstreblad“. Jeg skal ikke sige noget om selve det, der har staaet i Bladet. Det ærede Medlem ved lige saa fuldt som ethvert andet Medlem i denne Sal, at kortfattede Avisreferater undertiden kunne svigte med Hensyn til den nøjagtige Gengivning. Men hvis det ærede Medlem havde været saa bange for Virkningerne af den refererede Udtalelse, som han synes at være, idet han nu drager den frem, saa burde han netop være kommen til det modsatte Resultat, med Hensyn til om han skulde drage den frem eller ej, nemlig det Resultat, at han ikke skulde drage den frem. Hvis det var en farlig Udtalelse, vilde han jo netop skade det, han synes at ville gavne,

ved at drage den frem. Men den er i ingen Henseende farlig. Thi, som ogsaa det ærede Medlem, der har brugt de Udtalelser, der sigtes til i Referatet, har fremhævet, der er ingen absolut teknisk Forbindelse mellem samtlige de foreliggende Lovforslag, og det er det eneste. Referatet siger, og det er ogsaa delvis det, det ærede Medlem (Pedersen-Nyskov) har sagt paa Mødet i Grenaa. Der er altsaa ingen Grund for det ærede Medlem for Skive til at falde over Venstrereformpartiet og specielt det ærede Medlem for Grenaa og endnu mindre „Randers Venstreblad“, som jo dog maa være sagesløs i denne Debat.

Men jeg kunde have Lyst til at gøre nogle andre Bemærkninger til det ærede Medlem og hans Meningsfæller, paa hvis Vegne han talte. Han fremhævede med stor Styrke, at han og hans Venner vare oprigtige og varme Venner af Skattereformenten og havde været det lige fra første Færd af, da Reedtz-Thott forelagde sine Forslag. Naar det ærede Medlem finder Anledning til at fremhæve dette saa stærkt, kan jeg ikke afholde mig fra at minde om, hvad der passerede her, det første Aar vi havde den Reedtz-Thottske Skattereform fremme. Der skete det, at medens Folketinget med særdeles Velvilje og ærlig Stræben søgte at faa disse Forslag førte igennem, fremmede dem overordentlig hurtigt og sendte dem til Landstinget, rejste Ministeriet, som skulde være Leder af disse Forhandlinger, der vare i en nogenlunde god Gænge, en Konflikt paa Finansloven, hvorved netop Skattereformens Gennemførelse vanskeliggjordes. Dette har hos mig og hos mange ude i Landet vakt Tvivl om, hvorvidt det daværende Ministerium virkelig var en Ven af Skattereformenten. Thi hvis Ministeriet virkelig havde været oprigtige Venner af den, havde det søgt at værne den ved at holde Fred paa Rigsdagen under dens fortsatte Gang. Ministeriet rejste denne Konflikt, og der foregik da noget, som ligeledes bringer mig i Tvivl om, hvorvidt det ærede Medlem for Skive og hans Venner vare oprigtige Venner af den Reedtz-Thottske Skattereform. Der skete det, at han og hans Venner støttede disse Bestræbelser fra Ministeriets Side, der gik ud paa at slaa Folketinget